N°. 48. A°. 1835.

MAANDAG DEN 15den JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 11 Junij 1835.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: ISAK ELIAZER SOESMAN *jongman*, van de *Nederlandsche Israëlitische Godsdienst*, met RACHEL DELMONTE *jonge dochter*, van de *Nederlandsche Portugeesche Israëlitische Godsdienst*, beiden alhier geboren en woonachtig.

In kennisse van mij,

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

A. P. TIRION.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ZWITSERLAND.

BAZEL, den 4 April.

De oorlogskreeten door sommige Zwitsersche bladen aangeheven, hebben buitenlands derzelver weergalm gevonden, zij zijn door vreemde, vooral door de Fransche bladen herhaald geworden. Te dier gelegenheid heeft men eene opmerking kunnen maken die geenszins van alle belangrijkheid ontbloot is, te weten dat men meerder of minder ligtgeloovigheid heeft betoond, naar mate men meerder of minder verknocht was aan de republikeinsche, of zoo als men het bij ons noemt, aan de radikale partij.

De *Débats* spreken slechts van de enkele daadzaak der 90 wagens met vier paarden. De *Temps*, iets verder gaande, zag in zijne verbeelding, reeds Badensche regementen in optogt naar Zwitserland. De *Constitutionnel* verkondigde, dat zoo de groothertog slechts eenigzins mogt aarzelen om zijne troepen van de grenzen terug te roepen, Aargau het Fricktal zoude doen bezetten door eenige bataillons, die niet beter zouden vragen, dan de eerste schoten met de voorhoede van het absolutische leger te wisselen. De *Galignanis Messenger* roept uit: »De oorlog is aan den Rhijn ontvlamd, van Bazel af tot aan Constantia toe is het land met troepen bedekt, drie regementen van het Badensche leger zijn te Lorrach aangekomen, waar men bovendien een korps Wurtembersche troepen verwacht; men verzekert bovendien dat het gouvernement van Aargau in allerijl een garnizoen in Rhijnsfeld geworpen heeft.« Wilden wij ons de moeite geven, ons onderzoek voort te zetten, zoo zouden wij waarschijnlijk in het een of ander blad het nieuwsberigt ontmoeten dat de kosakken hunne paarden reeds uit den Rhijn doen drinken. (De *National* heeft met behulp van zijnen verrekijker reeds eenen aanvals kolom van 7000 man ontdekt, tot het te gemoet gaan van denwelken die van Liestal reeds naar Bazel-Augustus opgetrokken zijn.

Wij vergeven het volgaarne aan vreemdelingen, dat zij zoodanige fabelen herhalen, en vergeven het des te gereeder, zoo zij eenige gelijkenis hebben op de Fransche dagbladschrijvers, die zich niet het allerminst aan naauwgezetheid storen, wanneer zij van de Frankrijk belendende landen spreken; maar wij begrijpen niet, hoe Zwitsersche dagbladen zich kunnen beijveren om allerlei fabelen en droomen, die men goedvindt te verzinnen, te herhalen, en daarvoor in het eindelooze te redeneren, terwijl zij zich evenwel zorgvuldig onthouden van die fabelen ooit tegen te spreken, wanneer men eindelijk ontdekt en bewijst, dat dezelve grootendeels verzonnen zijn.

Zoo wij van den eenen kant te veel achting hebben voor onze lezers om hen met koffijhuis praatjes te willen vermaken, zoo hebben wij van den anderen kant eene te gunstige meening van den stand van redacteur van een Zwitsersch dagblad, om te verzuimen de valsche of onnaauwkeurige berigten, die wij overgenomen hebben en die zeer ligtelijk in de kolommen van een dagblad kunnen insluipen, door onszelven weder te herstellen. Weigeren anderen ons voorbeeld hieromtrent te volgen, zoo ontstaat het vermoeden dat zij eenig bijzonder bijdoel hebben gehad, met het uitstrooijen van geruchten van vijandelijke demonstratien, die niet bestaan.

Vele brave, goedhartige en ligtgeloovige Zwitsers wanen dat de dagbladen, van welke wij zoo even hebben gewaagd, niet anders beoogen dan de onafhankelijkheid van hun vaderland, en dat het hunne vergaande afkeer van allen vreemden invloed is, die hun in de geringste omstandigheid eene reden van angsten en zorgen doet ontwaren, en hen dringt Zwitserland ieder oogenblik te wapen te roepen. Wij voor ons wij zien de zaken op eene geheel andere wijze. Het is waarlijk niet hunne liefde voor het vaderland en deszelfs onafhankelijkheid, die hen noopt ieder oogenblik nieuwe oorlogs-verklaringen tegen de Duitsche mogendheden uit te trompetten of die hen noopt algedurig de meest belagchelijke sprookjes van zoogenaamde militaire toebereidselen van deze laatsten te herhalen; hun drijfveer is niets anders dan de wensch om eene interventie van den kant van Frankrijk uit te lokken. Men onderzoeke onbevooroordeeld die beginselen, sedert eenige weken door de radicalen zoo luidkeels uitgekraaid, men vergelijke de vleijerijen, waarvan zij ten opzigte van de eene partij zoo verkwistend zijn, en het zwetsen wanneer zij van de andere spreken, en men zal het wel gegrond zijn van ons vermoeden moeten erkennen. Maar hunne intrigues eenmaal bemerkt en ontmaskerd, zoo zal men gemakkelijk den regten weg den eenigen die Zwitserland deszelfs geluk en onafhankelijkheid kan waarborgen, kunnen volgen.

MENGELINGEN.

OOSTENRIJKS KOOPHANDEL EN NIJVERHEID.

Van alle havens, welke aan Oostenrijk behooren, zijn het Trieste en Venetien, die de meeste handelsbetrekkingen met andere volken hebben. In het midden der voorgaande eeuw was Trieste nog maar een visschersgehucht. Te zwak op dien tijd om de wapenen der Venetiaansche republiek, die een begeerlijk oog sloeg op hare ligging aan het einde der Adriatische Zee, gaf zij zich over aan den Keizer van Oostenrijk, op voorwaarde dat hare haven voor altijd een en geheelen vrijdom zoude genieten. De koophandel heeft er zich met kracht ontwikkeld; hare betrekking, eerst met Bordeaux begonnen, breidden zich te Marseille uit, dat weldra deszelfs monopolie bezat. Eertijds, en dit eertijds klimt niet hooger dan 70 jaar op, bestond hare marine slechts uit eenige barken; thans varen hare schepen den aardbol rond, en worstelen met goed gevolg tegen naijverige zeemagten, uit hoofde van den lagen prijs haren schippers, de eerlijkheid van haar scheepsvolk vooral, heeft zij zich van den Levantschen handel meester gemaakt. De voordeelen van de Oostenrijksche marine spruiten bovenal voort uit den overvloed en de deugdelijkheid van het timmerhout, dat de bosschen van de provincien, welke aan de Adriatische zee liggen, aanbieden. Deze bosschen en alle andere artikels, welke zij gebruikt, worden haar, vrij van regten, geleverd, en kosten haar weinig. Het is, uit berekeningen gebleken, dat een schip van 150 ton, te Marseille gebouwd, 50 ten 100 meer kost dan te Trieste, met dezelfde uitgaaf voor het scheepsvolk. Van welke uitwerking kan de handelgeest hier niet worden! Eens begrijpe Trieste de voordeelen van hare aardrijkskundige ligging tusschen Duitschland, Zwitserland en Frankrijk; zij doet een appèl aan het crediet, hetwelk haar goud toewerpt. Dadelijk vestigt zij hare ontelbare handelhuizen, en zendt hare vloten om de zeeën te beploegen.

De vaart der haven van Trieste heeft, gedurig eenen opklimmenden loop gevolgd. In 1827 zijn er, binnengevallen 2906 schepen; 3733 in 1828; 3337 in 1829; 3746 in 1830; 3007 in 1831 en 3438 in 1832. In 1830 bedroeg de waarde van den invoer, te Trieste 551,170,170 franken, en te Marseille 160,076,111 fr. Marseille bekomt van Venetie, onder anderen voortbrengselen, glazen koralen voor horlogiewerken, voor rozekransen, halssieraden, enz., waarvan men eene groote hoeveelheid weder naar Senegal uitvoert.

De voornaamste Oostenrijksche artikels zijn: wol, korenzaad, wagenschot, smeedijzer. Marseille zendt gedroogde ruwe huiden, amandelen, teer, koffij, suiker, verwhout, wijn en brandewijn. In het geheel bedroeg in 1832 de waarde van uitvoer uit Marseille naar Oostenrijk 4,271,053 franken, en die van den invoer 6,159,715 franken.

KOOPHANDEL EN NIJVERHEID IN TOSKANE EN DE ROMEINSCHE STATEN.

De vrijheid van handel heerscht in Toskane met onbeperkte voorregten. Dit land heeft weinig havens, maar Livorno vereenigt alle Europesche schepen, lokt er alle voortbrengtselen naar toe, door den vrijdom van inkomende regten; het is eene soort van wereldkaravanserail; men snelt derwaarts, men vindt er bescherming en veiligheid. Deze stapelplaats, waar ieder zijne waren heenbrengt, verschaft koren, saffraan, groenen, zijde, oliën. Toskane oogst maïs in overvloed; men vindt er aluin- en ijzermijnen, porfier, marmer- en albastgroeven. Voor al komt van Volterra, over Livorno, het ruwe en bewerkte albast. Paleizen en museums versieren zich met behulp van die groeven, maar terwijl de kunsten aan Toskane hare schatten ontleenen, zoo heeft de mode

ook eene schatting van hetzelve, die van de Italiaansche stroohoeden. De scheepvaart van Livorno, daaronder begrepen de kustvaarder van Toskane en Lucca heeft de volgende uitkomsten in 1831 opgeleverd: Er zijn uit Frankrijk binnengevallen 342 schepen, metende 11,750 ton. Livorno heeft naar Frankrijk uitgeklaard 428 schepen, metende 23,310 ton, waarvan 354 Franschen, metende 12,340 ton. De handelbetrekkingen alleen van Marseille met Toskane vereischen jaarlijks omstreeks 160 vaartuigen. De Romeinsche staten verzonden veel koren naar Frankrijk van waar teruggevoerd wordt, gezouten vich, glaswerk, gelooide huiden, verwhout en koloniale waren. De Romeinsche zeemagt is zeer gering en zwak. De waarde van den invoer in 1832 te Marseille uit Toskane en den Kerkelijken staat, bedroeg 1298 668 franken, die van het uitgevoerde 10 335,782 franken. Veertig jaar vroeger beliep deze waarde voor die Italiaansche landen en Frankrijk beide ten hoogste elf millioen franken.

KOOPHANDEL EN NIJVERHEID VAN SYRIE.

Syrie, de bakermat van het menschelijk geslacht, de lusthof van Azie bevindt zich thans in eenen beklagenswaardigen toestand. In het begin van het in bezitnemen schenen koophandel en nijverheid een nieuw leven te ontvangen. De tollen van Beijerhout, welke, onder de Ottomannische administratie voor 300 beurzen verpacht werden, hadden in 1833 de waarde van 1300 beurzen opgebragt. In St. Jean d'Acre, ondernam het gouvernement groote verbeteringen voor het op eene groote schaal vervaardigen van zijde en tabak. — Te Napelous rigtte men lakenfabrieken op, in de hoop dat het klimaat derzelve gunstiger zoude zijn dan dat van Egipte, alwaar men de droogte eene hinderpaal aan derzelver ontwikkeling is. De Pacha heeft in Syrie aanzienlijke kudden merinosschapen gezonden; maar in de 6 laatste maanden van 1833 heeft de alleenhandel der voornaamste voortbrengselen van Syrie, welke de Pacha toeëigent, een levendig misnoegen veroorzaakt. Overal werd de publieke waag weggenomen; de schatkist begon zich allerlei knevelarijen te veroorloven ten aanzien van hen, die deze voortbrengselen leverden. Het misnoegen ging zoo ver, en de voorteekens van een algemeenen opstand werden zoo geducht, dat van toen af de Pacha de noodzakelijkheid gevoelde, om den alleenhandel in zijde te laten varen, en de publieke weegschalen te herstellen. Desniettegenstaande is de koophandel verpletterd. Daarbij moet gevoegd worden, dat de requisiten van het gouvernement in paarden en kameelen, den handel met Bagdad en Damascus bijna geheel gestremd hebben, omdat de karavanen zich niet op den weg durven vertoonen. Tegen het einde van 1833 verergerde deze staat van zaken nog meer, ten gevolge van de vermeerdering der belastingen: want behalve de Tharadi, welke de Christenen gewoonlijk betalen, vorderde men van hen eene personele belasting van 5 tot 1000 piasters, naar gelang van hun vermogen. Te zelfder tijd voerde men de monopolie op alle dranken in. De ontwerpen van den Pacha zullen in Syrie niet ten uitvoer gelegd kunnen worden zoo lang hij de Syriers niet tot den rang der Egiptische bevolking heeft doen dalen, en zoolang hij de Drussen en Maroniten niet in hunne bergen bedwongen heeft, welke hun krachtige middelen van weerstand aan de had geven.

Het is den lezer bekend dat men door middel van de waterpers eene drukking van vele millioenen ponden kan veroorzaken, zoo dat men goederen, die een grooten omvang hebben, tot een veel kleineren kan zamenpersen.

Een ingezeten van eene zekere stad in Engeland, wiens naam in eene Engelsche Courant genoemd wordt, bragt door middel dezer pers eene hoeveelheid kruid tot een zeer kleinen omvang, voegde tot hetzelve een zelfsontvlammend middel, deed dit kruid in eene blaas, welke hij in een stuk spek verborg en liet het een grooten bulhond, die hem vele schade had toegebragt, inslikken. De hond was naauwelijks in zijns meesters huis, die een winkel had, welke vol met menschen was, toen de hond met een verschrikkelijken slag in duizend stukken sprong. Alle aanwezigen werden met bloed en stukken vleesch bedekt. Eene dame kreeg eene wonde in het aangezigt door een klaauw van den hond. In het eerste oogenblik toen men de ontploffing hoorde en men met bloed, enz. overdekt werd, en ook wijl het avond was, waardoor men door den rook niets konde onderscheiden, dacht men aan eene moord door een geweerschot veroorzaakt. Een ieder vloog de deur uit en schreeuwde met luide keel: moord! moord! Honderde menschen vloeiden te zamen, de wacht schoot toe; er lagen een paar dames in flaauwte, doch aan den kop, poten en staart van den hond zag men dat de moord slechts aan een hond was gepleegd.

ADVERTISSEMENTEN.

(22672) TRANSPORT.

Den 11den Junij 1835. H. KAMERLING aan de Weduwe J. H. DEL CASTILHO en RAPHAEL DEL CASTILHO qq., Plantaadje *Waicoribo*, van de Gronden van de Plantaadje *Faulkenburg*, gelegen in rio *boven Commewijne*.

HYPOTHEEK.

Den 13den Junij. J. J. LEIJSNER qq., J. F. ROUX qq. en J. B. L. TEN BEHM WENTHOLT qq., *Tweede Hypotheek*, ten behoeven VAN WEST & DE HART, te vestigen op de tweederde aandeelen der Plantaadje *Livorno* en *Schonauwen*, cum annexis; aankomende de Erven L. E. H. FORBERGER G. C. en G. J. DE L'ISLE, en Boedel W. F. N. DE L'ISLE.

Paramaribo, den 13 Junij 1835.

WENTHOLT,
fung. Griffier.

(25748) Verkoop bij Executie, ten overstaan van den fung. Adjunct Griffier bij het Geregtshof te *Suriname*.

Van de Slavin *Martha*; aankomende T. C. HEIJDEN.

Deze Executive verkooping zal plaats vinden op Woensdag den 17 Junij 1835, 's voormiddags ten *negen* uren, voor het lokaal van het Geregtshof dezer Kolonie.

Het proces-verbaal van arrest of inbeslagneming ligt ter *visie*, ter Griffie van het Geregtshof voormeld.

Paramaribo, den 15 Junij 1835.

De Deurwaarder bij het Geregtshof te *Suriname*, speciaal ten dienste der Commissie tot de Kleine Zaken.

ABm. FERNANDES Jr.

(24593) Worden, bij publieke inschrijving, aan den meestbiedende, (mits goedgekeurd,) te koop aangeboden, van 16/35e aandeelen der Plantaadje *Pietersorg:*

36 Vaten *SUIKER.*

Dezelve moeten (na de toewijzing) door den Kooper of Koopers, voor eigene rekening en risico afgehaald worden.

De Inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen ter Griffie van het Geregtshof, tot Donderdag den 18 Junij e. k. des voormiddags ten *negen* ure, wanneer dezelve ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden zullen worden geopend.

Paramaribo, den 14 Junij 1835.

N. G. VLIER,
Custod. c. s.

(25755) De Ondergeteekenden zullen op Donderdag den 18den dezer, des voormiddags ten *acht ure*, ter vestibule van het Geregtshof alhier, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit het Geregtshof dezer Kolonie, tot de zaken van Sequestratie, publiek *Verhuren*: diverse SLAVEN; aankomende de Houtgrond *QUAPIBO*; volgens conditien, berustende ten Kantore van Gezworen Klerken alhier en ter *visie* van een ieder. — Wordende een iegelijk, welke van voornoemde Houtgrond, Slaven in huur heeft, verzocht, dezelve na expiratie van den huurtijd, zijnde den 16den dezer, aan den eersten ondergeteekenden terug te bezorgen.

Paramaribo, den 11 Junij 1835.

M. J. ROBLES qq.
Hs. KLINT, Sequester c. s.

(24602) De Verkoop der PLANTAADJE *MONDESIR*, cum annexis; alsmede het Geraamte van een *HUIS*, staande aan de *Waterkant*, op het Erf van de Weduwe BUTNER, zal alnu plaats vinden op Woensdag den 17den dezer, ten Huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

(25720) De ondergeteekende zal op Dingsdag den 16den Junij 1835, 's morgens om 9 uren, op Vendu doen Verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF* staande en gelegen aan de Voorstad *Zeelandia*, bekend onder Lr. A. No. 28.

Paramaribo, den 10 Junij 1835.

S. L. C. LE GOUVREUR.

(24579) A. SALOMONS zal *MORGEN* om 9 uren, op VENDU Verkoopen:

Provisien en *Stukgoederen.*

Alsmede 12 vaten *Haring* en *Mackreelen*, en 10 kistjes *Zeep.*

KALK, CEMENT en *MOPSTEENEN, LATTEN, PATENT OLIE, HAVER* en andere Plantagie behoeftens te bekomen bij
(24273) H. A. BUHK & Co.

(25746) F. W. CRAGIN, *Medicinæ, Chirurgiæ et Artis Obstetricii Doctor* en H. S. HUBBARD, *Medicinæ Doctor*, zijn thans woonachtig in de *Gravenstraat*, in het Huis sub Lr. B. No. 45, laatst bewoond door den WelEdel Gestr. Heer Mr. P. FIERS SMEDING.

Paramaribo, den 13 Junij 1835.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 12 dezer, de Koloniale Paket-Schoener *Henriette Elisabeth*, Kapt. F. C. NAHLOP, van *Coronie*; Passagiers: de Adjudant Onder Officier VAN DOORN, met 36 Jagers en 3 Guides; Mejufvrouw J. M. TYNDALL, de Heeren H. F. WESENHAGEN, G. CRUDEN met 3 Bedienden, J. C. BLAUWMULDER, J. LABADIE, M. HAUWLING, J. F. C. BLAUWMULDER en J. C. W. BLAUWMULDER.

Den 13, de Noord-Amerik. Brik *Cadet*, Kapt. EDWARD BABSON, van *Boston*.

UITGEKLAARD.

Den 10 dezer, het Schip *Suriname*, Kapt. R. VAN DER MEIJ, lading: 416 vaten Suiker, 30 balen schoone en 2 dito vuile Katoen, 460 pond oud Koper, 3 vaten en 2 kelders Arraroet, 11 vaten Gomma, 149 ps. ☐ Hout en 1 vat Oranjeschillen; Passagiers: de Heeren B. SCHUTTE, J. HEIDEMANS, J. L. REENS en Echtgenoot en FLORA, ESTHER en WILHELMINA LEUDESDORF.

Den 11, het Schip *Sophia Cicilia*, Kapt. B. F. IPSEN, lading: 398 vaten Suiker, 3 vaten en 1 baal heele Koffij, 8 balen gebroke dito, 22 balen schoone Katoen en 14 balen Kakao, beide naar *Amsterdam*; Passagiers: de Heeren F. F. J. BOTHE, Echtgenoot en twee Kinderen, J. L. FUCHS, J. B. FUCHS en de Bediende THOMAS VAN VOORDEN.

☞ Per het Schip *Catharina Anna Helena*, Kapt. P. H. BOS, zijn als Passagiers vertrokken: de Heeren W. GROEN en Echtgenoot, A. D. PINEDO, Echtgenoot en drie Kinderen, D. ALETRINO, Mejufvr. A. EMRIK, de Minderj. E. C. MARTZILGER, A. M. L. en C. F. VAN CASTEREN.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de ERVEN J. BRINK.